U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **S. U. R.,** zast. Mgr. Tomášem Císařem, advokátem se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 5. 2023, č. j. 21 Az 14/2023-22,

takto:

I. V řízení **se pokračuje.**

II. Kasační stížnost **se odmítá.**

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Odměna a náhrada hotových výdajů advokáta Mgr. Tomáše Císaře **se určují** částkou 5250 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 (třiceti) dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 3. 2023, č. j. OAM-34/LE-LE05-D09-2023, zastavil dle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v relevantním znění (dále jen „zákon o azylu"), řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, neboť žádost shledal dle § 10a odst. 1 písm. b) téhož zákona nepřípustnou. Dalším výrokem uvedeného rozhodnutí žalovaný určil, že státem příslušným k posouzení podané žádosti podle čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, je Kyperská republika.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu, kterou městský soud shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[3] Proti uvedenému rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel") kasační stížnost.

[4] Nejvyšší správní soud při projednávání věci zjistil, že pod sp. zn. 5 Azs 73/2023 probíhá řízení o kasační stížnosti ve věci rozhodnutí žalovaného o nepovolení vstupu stěžovatele na území České republiky. Posouzení zákonnosti tohoto rozhodnutí bylo podstatné též pro posouzení toho, zda je nyní projednávaná kasační stížnost přípustná, či nikoliv. Nejvyšší správní soud tedy usnesením ze dne 9. 6. 2023, č. j. 5 Azs 82/2023-27, rozhodl mimo jiné o přerušení řízení o kasační stížnosti podle § 48 odst. 3 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. do doby, než rozhodne o věci projednávané pod sp. zn. 5 Azs 73/2023. O uvedené věci rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 23. 6. 2023, č. j. 5 Azs 73/2023-28, tak, že kasační stížnost stěžovatele zamítl. Tím odpadl důvod přerušení řízení, proto Nejvyšší správní soud v souladu s § 48 odst. 6 s. ř. s. prvním výrokem tohoto rozsudku rozhodl, že se v řízení pokračuje.

[5] Nejvyšší správní soud tedy posoudil přípustnost podané kasační stížnosti.

[6] Podle § 32 odst. 7 písm. c) zákona o azylu, v účinném znění, je kasační stížnost nepřípustná, pokud žalobce v době běhu lhůty pro její podání nemá povolen vstup na území.

[7] Nejvyšší správní soud ze správního spisu zjistil, že žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 2. 2023, č. j. OAM-34/LE-LE05-LE05-NV-2023, dle § 73 odst. 3 písm. c) zákona o azylu nepovolil vstup stěžovatele na území České republiky, a to do 11. 6. 2023. Napadený rozsudek byl stěžovateli prostřednictvím jeho zástupce doručen dne 4. 5. 2023, konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) tak připadal na čtvrtek 18. 5. 2023. Stěžovatel tedy neměl v době běhu uvedené lhůty povolen vstup na území České republiky.

[8] Jak již bylo uvedeno výše, stěžovatel brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2023, č. j. OAM-34/LE-LE05-LE05-NV-2023, o nepovolení vstupu na území ČR žalobou, kterou městský soud zamítl rozsudkem ze dne 20. 4. 2023, č. j. 21 A 13/2023-24, jejž stěžovatel následně napadl kasační stížností. Uvedenou kasační stížnost však Nejvyšší správní soud neshledal důvodnou a zmiňovaným rozsudkem ze dne 23. 6. 2023, č. j. 5 Azs 73/2023-28, ji zamítl.

[9] Nelze tedy než uzavřít, že stěžovateli nebyl v době běhu lhůty pro podání nyní posuzované kasační stížnosti povolen vstup na území České republiky. Kasační stížnost tedy je dle § 32 odst. 7 písm. c) zákona o azylu nepřípustná. Na tomto závěru nic nemění ani nesprávné poučení o možnosti podat kasační stížnost, které je uvedeno v napadeném rozsudku. Nepřípustnost kasační stížnosti je dána zákonem, a tedy její přípustnost nemůže založit pouhé nesprávné poučení krajského (městského) soudu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004-36, publ. pod č. 737/2006 Sb. NSS, ze dne 8. 12. 2021, č. j. 3 Azs 331/2021-16, ze dne 9. 11. 2021, č. j. 6 Azs 282/2021-38, nebo ze dne 23. 3. 2022, č. j. 7 Azs 27/2022-27, všechna dostupná na www.nssoud.cz).

[10] Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnost dle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. jako nepřípustnou odmítl.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[12] Nejvyšší správní soud dále rozhodl o odměně a náhradě hotových výdajů advokáta Mgr. Tomáše Císaře, který byl stěžovateli ustanoven jako zástupce usnesením městského soudu ze dne 13. 4. 2023, č. j. 21 Az 14/2023-11, a na základě § 35 odst. 10 věty poslední s. ř. s. jej zastupoval také v řízení o kasační stížnosti. Podle § 35 odst. 10 věty první s. ř. s. hradí odměnu za zastupování a hotové výdaje ustanoveného advokáta stát.

[13] Zástupce stěžovatele učinil v řízení o kasační stížnosti dva úkony právní služby, kterými je (1) podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) zákona č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), dále jen „advokátní tarif“], za které mu náleží odměna ve výši 3100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], a (2) podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Úkon právní služby spočívající v podání návrhu na přiznání odkladného účinku není výslovně zmíněn v § 11 advokátního tarifu, náleží tedy za něj odměna jako za úkon svojí povahou a účelem nejbližší (§ 11 odst. 3 advokátního tarifu). Takovým úkonem je podání návrhu na předběžné opatření učiněné po zahájení řízení [§ 11 odst. 2 písm. a) advokátního tarifu], za nějž zástupci náleží poloviční odměna, tedy 1550 Kč. Za každý úkon právní služby dále ustanovenému zástupci náleží 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Celkem tedy zástupci stěžovatele byla přiznána odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 5250 Kč. Uvedená částka bude zástupci stěžovatele vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í :
Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 29. června 2023

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu